NEBİ

Necip Fazıl Kısakürek

Hep ard arda perdeler, ötenin ötesinde;
O'na göründü Melek, bu dünya perdesinde.
"İkrâ", vahyin ilk oku;
"İkrâ", bir emir: Oku!

Cevap: "Ne okuyayım? Okur değilim ki ben!"
Üç kere aynı emir ve karşılık... Peşinden,
Âyet âyet bir hitap:
Allah'tan gelen kitap.

O'na Allah, "İsmiyle oku, diyor; Rabbinin!"
Marifete daveti, Kâinat Sahibinin...
Senin için, ey insan!
Büyük kerem ve İhsan...

Veren... "Uyuşmuş kana hayat ve hamle veren."
Kilitleri açtıran, "ilmi kalemle veren"
Allah'tan kula ihtar...
Allah ismi anahtar!

Heceletti, Mevla'nın fermanını Cebrâil;
Ve alışınca O'nda âyetlere kalb ve dil,
Silindi birdenbire...
Hepsi bir anlık süre...

Ne o, melek kaybolmuş, gök yırtık ve yer batık!
Tecelli ki, önünde adım atılmaz artık.
Eşyada bir çökerti...
Aklı yakan ürperti...

Sırtında bir ağır yük, indiği dağdan üstün;
Evine koştu: "Sarın beni, sımsıkı örtün!"
Nebî girdi döşeğe
Ve gömüldü râşeye...

Necip Fazıl Kısakürek (İstanbul 9 Haziran 1904 / İstanbul 25 Mayıs 1983)

Es-Selâm (Mukaddes Hayattan Parçalar), Necip Fazıl Kısakürek, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1993, s. 54-55.